

36

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
- Secția de Contencios Administrativ și Fiscal -

DECIZIA NR. _____

Dosar nr. _____

Ședința publică din data de _____

Președinte: - _____

- președinte secție

- judecător

- judecător

- grefier șef secție

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului de față, declarat de reclamanta S.C. _____, împotriva Sentinței civile nr. _____ din data de _____, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. _____

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedură îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Dezbaterile în cauza de față, au avut loc în recurs în ședința publică din data de _____, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de ședință din aceea zi, care fac parte integrantă din prezenta decizie.

În vederea deliberării și pentru ca părțile să aibă posibilitatea să depună la dosar concluzii scrise, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi,

Față de actele, lucrările și probele administrate în cauză, instanța, în urma deliberării, a pronunțat hotărârea de mai jos:

CURTEA:

Asupra recursului de față:

Constată că, prin Sentința civilă _____, pronunțată de Tribunalul Brașov, s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. _____, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov, având ca obiect anularea Procesului-verbal de control _____ din data de _____ și a Deciziilor nr. _____ din data de _____

emise de Vamă, precum și anularea Deciziei _____ noiembrie _____ emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele:

Reclamanta în mod neîntemeiat a solicitat anularea actelor administrativ fiscale atacate și restituirea sumei de _____ reprezentând majorări de

întârziere aferente taxelor vamale și comisionului vamal, urmare datoriei vamale stabilite suplimentar prin Deciziile nr. _____ din _____

Culpa datoriei vamale suplimentare stabilite, revine reclamantei li nu lucrătorilor vamali, deoarece reclamanta a fost cea care a solicitat acordarea regimului vamal preferențial, prin completarea declarației prin propria răspundere, deși nu îndeplinea condițiile legale pentru acordarea acestui regim vamal, fiind incidente prevederile art.100, alin.3 din Legea nr.86/2006, conform cărora : „ Când, după verificarea declarației, sau după controlul ulterior, rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte (...), autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

Totodată, potrivit art.141, alin.1 din Codul vamal:

„ (...); în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară, cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale (...)”, iar pentru materialele neoriginare, datoria vamală se naște la data efectuării exportului produselor compensatoare, așa cum rezultă din prevederile Protocolului din 27 decembrie 2006, art.15, alin.1, lit.a și alin.2.

Astfel, nu se poate reține vreo culpă a organelor vamale care au eliberat – în baza cererii depusă de reclamantă și a declarației pe proprie răspundere -, Certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1, potrivit art.17, pct.1 și 2 din Protocolul 1, deși mărfurile exportate nu îndeplinesc condițiile legale.

Ca urmare, în mod legal și întemeiat, organele vamale au calculat accesoriile – dobânzi și penalități de întârziere – drepturilor vamale suplimentare stabilite, conform art.115 și art.116, alin.2 din O.G.nr.92/2003, care prevăd că aceste debite accesorii se datorează de la scadență, iar scadența coincide cu data exportului produselor, încorporând materialele neoriginare, respectiv cu data depunerii cererii și a declarației pe proprie răspundere de reclamantă, conform art.15, alin.2 din O.U.G. nr.192/2001 de ratificare a Protocolului, anexă la Acordul European.

În consecință, instanța a reținut că debitele accesorii – dobândă și penalitățile de întârziere – au fost legal și corect stabilite de organele vamale și, în mod neîntemeiat reclamanta consideră că acestea trebuiau calculate de la comunicarea diferențelor stabilite ca urmare a controlului ulterior, susținerile reclamantei neavând temei legal, iar practica judiciară invocată nu are relevanță, pentru aceleași considerente, deoarece, în caz contrar, se adaugă la lege, ori chiar se modifică legea, ceea ce este inadmisibil.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta _____, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că: motivarea cu care s-a respins acțiunea sa, este criticabilă, sumele datorate ca dobânzi și penalități nu au fost niciodată comunicate, calcularea și, ulterior, recalcularea datoriei vamale s-a făcut pe baza aceluiași documente, fără ca vama să fi solicitat vreun document

vamale
6.
li nu
rdarea
opria
egim
orm
ultă
pe
nu

alimentar, a achitat diferența de taxă imediat ce i s-au adus la cunoștință, nu
plătea ceea ce nu cunoștea că datorează, putea fi penalizată dacă nu plătea
apă ce cuantumul datoriei vamale îi era comunicată; nu i s-a comunicat
ciodată modul de calcul al penalităților; a avut și alte dosare cu același obiect,
care acțiunile i-au fost admise.

În drept, își întemeiază cererea pe prevederile art.304, pct.9 Cod
procedură civilă.

La dosar, au depus întâmpinări intimatelor Direcția Generală a Finanțelor
Publice și Direcția Regională Vamală, solicitând respingerea
recursului, reclamanta a efectuat importuri de produse care s-a dovedit ulterior
că nu erau de origine comunitară, corect i s-au calculat diferențele de taxe
vamale, care au fost și achitate și dobânzi și penalități de întârziere, între data
operațiunii vamale și data întocmirii actelor constatatoare.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov invocă prevederile
din Legea nr.86/2006 și O.G.nr.92/2003 republicată, iar Direcția Regională
Vamală Brașov, Legea nr.141/1997 și O.G.nr.92/2003.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința civilă atacată, raportat la
motivele de recurs invocate și dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, Curtea
constată că recursul este fondat.

Reclamanta a efectuat în anul
2004 operațiuni de import și export produse (operațiunea de import I

In anul 2006, în cadrul unui control vamal ulterior, s-a constatat că
produsele nu îndeplinesc condițiile privind criteriul de origine conform
Protocolului din 27.12.2001, referitor la definirea noțiunii de produse originare
și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European. Prin
procesul verbal de control, încheiat de Biroul Vamal Brașov .
s-au stabilit în sarcina reclamantei, diferențe de taxe vamale și comision vamal
(drepturi de import datorate). Prin același proces verbal, s-au stabilit majorări de
întârziere. Se menționează că, controlul ulterior și recalcularea s-au efectuat
conform Legii nr.86/2006.

Concomitent, s-au emis și Deciziile din octombrie
de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de
controlul vamal. Temeiul legal nu este indicat în aceste decizii (se va vedea
punctul 2.1.2 „Temeiul de drept” din decizii – o frază neterminată).

Reclamanta a achitat obligațiile fiscale stabilite ulterior, dar a contestat
obligarea sa la majorări de întârziere, în situația în care a prezentat toate actele la
vamă și nu are nicio culpă în greșeala de calcul a acesteia.

Prin Decizia , Direcția Generală a Finanțelor Publice
Brașov a respins contestația reclamantei pentru suma , reprezentând
dobânzi și majorări de întârziere aferente datoriei vamale stabilită suplimentar.

Se constată că organul de control vamal a invocat ca temei legal pentru calculul majorărilor de întârziere Legea nr.86/2006, act în vigoare la momentul efectuării controlului ulterior.

Art.284 din Legea nr.86/2006 prevede că „operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod, se finalizează potrivit acelor reglementări”.

Se respectă principiul neretroactivității legii civile noi, consacrat de Constituție și de art.1 din Codul civil. O situație juridică produce acele efecte care sunt prevăzute de legea în vigoare la data producerii ei.

În anul 2004, data efectuării importului – exporturilor, nu era în vigoare Legea nr.86/2006 invocată ca temei legal al stabilirii cuantumului drepturilor de import datorate de reclamantă.

Art.61, alin.3 din Legea nr.141/1997 prevedea „când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale convenite, ia măsuri de încasare. (...). Diferențele în minus, se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței (...) atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe...”.

Acest articol a fost abrogat prin Legea nr.174/2004, prin care s-a aprobat O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art.114, art.115 din O.G.nr.92/2003 republicată în anul 2004, prevede că se datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Se constată că temeiul de drept invocat pentru calculul „majorărilor” de întârziere, nu era în vigoare la momentul realizării importurilor /exporturilor, care reprezintă data nașterii raporturilor juridice dintre părți. Organele de control ulterior trebuie să se raporteze pentru stabilirea obligațiilor fiscale la data nașterii creanței, respectiv la momentul efectuării importurilor/exporturilor, cel al înregistrării declarației vamale.

Raportat la aceste date se apreciază dacă se datorează sau nu dobânzi/majorări, etc., în funcție de dispoziția legală în vigoare. Am arătat că, organul vamal a calculat majorări de întârziere conform Legii nr.86/2006 în vigoare la data efectuării controlului, nu conform prevederilor legale din 2004.

Judecătorul fondului s-a raportat tot la aceste dispoziții legale și nu la cele aplicabile în speță.

Față de considerentele arătate, Curtea, în baza art.312, alin.1 Cod procedură civilă, raportat la art.304, pct.9 și art.304¹ Cod procedură civilă, urmează să admită recursul declarat și să modifice în tot sentința atacată, în sensul admiterii acțiunii reclamantei așa cum a fost formulată.

Văzând și prevederile art.274 Cod procedură civilă:

28

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Admite recursul declarat de recurenta, reclamantă S.C.”
 , împotriva Sentinței civile
de Tribunalul Brașov – Secția comercială și de contencios administrativ, pe care
o modifică în tot, în sensul că:

Admite acțiunea formulată de reclamanta S.C.
 , în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor
Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov și, în consecință:

Anulează decizia
 emisă de Direcția Generală a
Finanțelor Publice Brașov, anulează în parte procesul verbal de control
 , întocmit de Biroul Vamal Brașov, în ceea ce privește
majorările de întârziere, anulează Deciziile
întocmite de Direcția Regională Vamală Brașov.

Dispune restituirea sumei de
 reținută cu titlu de majorări de
întârziere.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la data de 19.12.2009